

smak

Ik ben bepaald geen fan van Halbe Zijlstra. De man heeft zonder enige kennis van zaken de cultuursector grotendeels om zeep geholpen, waardoor veel in jaren opgebouwd moois verloren is gegaan voor de eeuwigheid. Maar om de politiek zó te moeten verlaten als hij afgelopen week is triest. Zondagavond nog dacht Halbe dat zijn politieke carrière stevig in de lift zat, twee dagen later landde hij met een smak op de keldervloer van zijn politieke bouwwerk.

Een vergissing met verstrekkende gevolgen komt vaak voort uit één moment van onnadenkendheid. Hoe vaak heb ik mezelf niet na zo'n moment voor mijn kop geslagen terwijl ik dacht 'daar ben ik goed mee weggekomen!' Een vriend deed eens aangifte van een gestolen portemonnee. Op het politiebureau lieten ze hem een buikig exemplaar zien dat zojuist door een eerlijke vinder was afgegeven en hij zei 'ja, dat is de mijne'! Niet dus. Een paar dagen later trok de politie hem – de vriend - 's ochtends vroeg van zijn bed.

Natuurlijk, het is Halbes eigen schuld. Maar dat maakt het niet minder wrang, misschien juist nog wel wranger. Wat ik bij het bekendmaken van zijn aftreden op de gezichten van collega's meende te zien was een reactie van beschaamde behoedzaamheid, alsof ze zich realiseerden dat ieder mens in staat is voor een verleiding te bezwijken en ze blij waren dat het hun niet was overkomen. Ook zag ik mededogen voor het persoonlijke drama dat zich voor hun ogen afspeelde, vermengd met de opvatting 'zo gaat het nou eenmaal in de politiek'. Degene die in mijn ogen het meest adequaat reageerde was Gert-Jan Segers van de Christen Unie. Ook hij liet weten dat Halbes handelen niet in de haak was maar hij zei erbij dat we ons moesten realiseren dat we allemaal fouten maken. Ofwel: 'wie zonder zonden is werpe de eerste steen'. Na die woorden bogen de Tweede Kamerleden hun hoofden nog iets dieper.

Dat van die portemonnee had voor mijn vriend uiteindelijk geen gevolgen, de rechtmatige eigenaar was een pastoor en vergaf hem zijn fout.

Pastors vergeven, Putins niet.

Arme Halbe.

Marjolijn Sengers, 18 februari 2018